

El rei Yadu i el savi Avadhuta

Aprendre...

Aprendre, créixer en saviesa, fer-nos persones sàvies, va molt més enllà d'adquirir una sèrie de coneixements. Hi ha textos i situacions que ens ajuden a tenir-ne notícia, a prendre'n consciència. És el cas de la conversa entre el rei Yadu i el savi Avadhuta, que es troba al *Srimad Bhagavatam*, una obra de la tradició hindú. En la seva versió escrita data del segle V a. C., aproximadament. El diàleg ens posa en contacte amb un procés d'aprenentatge que té a veure amb:

- créixer en totes les capacitats; un creixement que ens fa feliços, a nosaltres i als altres
- obrir els ulls, el cap i el cor per poder aprendre de tot
- descobrir que la realitat ens parla, que lliura els seus secrets a qui els aprèn a copsar.

L'intercanvi entre el savi i el rei no transcorre pels carrils del llenguatge quotidià, sinó que es situa (i ens situa) en un altre registre: el poètic, simbòlic, el que procura posar de relleu el valor de les coses. En aquest registre les paraules ni descriuen ni "informen". Neixen de l'experiència atenta i sàvia, recullen els missatges que la vida ofereix i es posen al servei de transmetre'ls, convidant a obrir els ulls, a parar l'oïda interior.

Paraules com les del savi Avadhuta demanen crear les condicions que permetin copsar un contingut que és subtil, fugisser; les condicions per atendre a una veu que fa servir un codi "especial". Pot ser convenient arrencar amb alguna activitat prèvia per a despertar l'interès, per predisposar a l'escolta, per generar interrogants; propiciar un marc i una dinàmica que ofereixi l'oportunitat de reflexionar, comentar, aportar...

Trobareu aquí el text acompanyat d'algunes propostes; és el resultat d'una sessió de treball amb participació d'educadors/es de primària, i també de secundària; idees i suggeriments pensant en edats i situacions ben diverses, i experimentant-ho en entorns ben diferents. I així ho recollim: no com una proposta tancada sinó com un conjunt de fils per estirar, de pistes que cadascú podrà enriquir a la seva manera, ben segur.

Srimad Bhagavatam és una obra originalment dirigida a un públic adult (i de l'entorn cultural indi); procurant no perdre'n la riquesa ni la profunditat, les paraules d'Avadhuta poden inspirar versions adaptades, més o menys curtes o llargues, versions que tinguin en compte aquells elements que poden resultar més significatius pels oients, segons l'edat i l'entorn en el que ens movem.

OBJECTIUS

- convidar a observar la realitat d'una manera "especial"
- descobrir que no tots els missatges que som capaços d'entendre són verbals
- familiaritzar-se amb l'ús poètic-simbòlic del llenguatge
- reflexionar sobre un aprenentatge que té a veure amb el creixement interior i amb la llibertat
- ponderar el concepte de "saviesa"
- posar en contacte amb una forma de viure la llibertat que té a veure amb flexibilitat interior, comprensió, creixement. El contrari de tancament, superficialitat, rigidesa
- aturar-se i dialogar sobre aspectes com la paciència, la pau, l'equilibri, la gratuïtat...

El rei Yadu i el savi Avadhuta

El savi Avadhuta tenia fama d'escampar saviesa i felicitat allà on anés. El rei Yadu ho va saber. "Qui tant escampa, molt ha de tenir" –va pensar el rei–. I li va fer aquesta pregunta:

“Et saludo, oh savi! Em podries dir quin mestre benvolent t’ha donat el coneixement suprem? Qui t’ha fet savi, veritablement?”

<http://www.artoflegendindia.com>

I Avadhuta respongué així:

Oh rei, jo passejo per la Terra com un esperit lliure que ha rebut la saviesa de molts mestres. Et diré qui han estat els meus mestres.

El vent bufa per tot arreu, pels prats i els deserts, pels pantans i les muntanyes, els palaus i les presons, sense aferrar-se a res, sense preferències ni cap mena de rebuig. Així, vaig per tot arreu escampant la benedicció de pau, sense aferrar-me a res. El meu mestre, el vent, em va donar aquesta lliçó.

Vaig adoptar l'aigua com a mestra, doncs ella a tots ajuda sense fer diferències; d'ella vaig aprendre a estimar.

De la Terra he après paciència, indulgència i a ser el sosteniment dels altres sense esperar cap mena de reconeixement.

En l'espai il·limitat hi ha núvols, estrelles, planetes, tempestes de sorra i mil altres coses, però cap d'elles l'atrapa. Així és l'Ésser que, present en tots els cossos, en tots els éssers, present en savis, reis, insensats i ignorants, ningú no el pot embrutar. Aquesta és la meva experiència, la lliçó que he après de l'espai, el meu mestre.

De l'abella he après a agafar només la quantitat que necessito. Així ho fa l'abella, que recull de totes les flors, amb molta cura de no ferir-les. La meva mestra, l'abella, em va ensenyar a fer-ho així.

De la mateixa manera que el sol, amb els seus raigs, absorbeix l'aigua de la terra per a tornar-la a restituir en una nova forma pura i fresca, de la mateixa manera, jo he de fer servir els elements d'aquest món no per al meu propi interès, sinó per a restituir-los en una nova forma més rica. Això és el que m'ha ensenyat el meu mestre, el Sol.

Per més que milers de rius aboquin les seves aigües al mar, aquest, tanmateix, es manté en els seus límits. Roman així, serena, la ment del que coneix l'Ésser, per molt que hi arribin objectes de tota mena. Això és el que he après del mar, el meu mestre.

Ja veus, oh rei, que són infinits els mestres que ens ofereixen el coneixement suprem.

(Srimad Bhagavatam, del capítol XI. Text de l'Índia, de llarga tradició oral i escrit vers el segle V a.C.)

Suggeriments i propostes

Tenim al davant un text que es podrà adaptar fàcilment a l'edat i les característiques del grup: seleccionant, triant algun dels elements, escurçant... de tal manera que, sense que la seva lectura deixi de ser un repte, la versió resulti adequada pels ulls i les orelles que tenim al davant. Fent-ho així, s'ha vist que el ventall d'edats pot ser ben ampli, donant peu a itineraris de treball ben diversos, en els que el text pot haver aparegut al mig, a l'inici, al final...; recorreguts en els que potser s'ha posat més l'accent en afinar la mirada vers els elements de l'entorn, altres en els que s'ha prioritzat la presa de consciència pel que fa a la riquesa de les capacitats humanes, etc. És un text que obre diverses possibilitats. Del que es tracta és que l'actitud i les paraules del savi incitin a l'exploració.

Alguna activitat prèvia que convidi a girar els ulls vers l'entorn

Aigua, sol, vent, roca, terra, mar, algun animal, alguna planta, lluna, estels, muntanya...

- Si em pogués transformar en un element de la natura, triaria...
Per què?
  - Perquè m'agrada .....
  - Perquè podria .....
  - Perquè .....

La pregunta, i el diàleg que s'obrirà, es pot proposar just abans de la lectura del text, però també en una sessió prèvia. Si aquest fos el cas, es podria proposar que pel proper dia portin fotografies o dibuixos de l'element triat, que exposarem a l'aula, preparant-nos així per a la lectura.

A partir del text. Elements a destacar:

- Passegem per la Terra com un esperit lliure? Què ens suggereix?
- Ulls, cap i cor oberts per aprendre del tot, és una invitació. Podem aprendre si observem, escoltem, si en tenim ganes.
- Triar un dels elements o aquells que ens resultin més suggerents i estirar-los. Com a treball de grup: cada grup treballa sobre un element; en silenci, pensen què en poden aprendre, ho comenten, el dibuixen, ho escriuen. Fan un mural. Cada grup presenta el seu mural.
- S'obre el diàleg sobre el que rebem de la realitat que ens envolta.
- I a mi, qui m'ha ensenyat? Deixarem temps per a la reflexió, per a poder fer peu en l'experiència personal. Temps per afegir algun nou element al llistat d'Avadhuta, per incorporar aspectes relacionats amb la nostra experiència

personal. Poden ser nous elements, o altres aprenentatges a partir del sol, del vent, etc.

- Potser el text no es va conservar del tot bé i hi havia fragments una mica esborrats; de tal manera que podem llegir les paraules “foc”, o elefant, arbre, roca... però costa desxifrar allò que el savi diu de cada un d’ells. Podem intentar imaginar-ho?
- Les paraules d’Avadhuta ens fan entendre que nosaltres també podem aprendre de tot el que ens envolta; i segurament ja ho hem començat a fer, encara que no ens en haguem adonat. És important arribar a establir connexió amb algun aprenentatge personal; algun element, algun animal... és, per a mi, exemple de...
- Exploració de la paraula “saviesa”, què vol dir fer-nos savis, sàvies. Potser ja ho hem abordat en altres moments; aleshores és una ocasió per a refrescar-ho, per aprofundir-hi. Potser és la primera vegada que ens hi posem en contacte. Es pot buscar al diccionari el significat de les paraules: “coneixement”, “conèixer”, “saviesa”, “savi”. En parlem. Ho relacionem amb el que diu Avadhuta que ha après. Què pot tenir a veure el que ha après amb escampar felicitat i saviesa?
- El camp d’atenció poden ser les característiques, les actituds. Ens aturem ara en una, després en una altra. Què vol dir, què em suggereix, què m’aporta (una determinada actitud)? En tenim algun exemple? Algú que coneixem? Per què diu Avadhuta que l’han fet savi? En quin sentit ens fa savis? N’afegiríem alguna altra?
- Si hem mantingut en el text les referències a l’Ésser, junts, o per grups, explorem cada una de les vegades en les que apareix la paraula: què se’n diu, a què deu referir-se... Com ho entenem nosaltres?

Aquestes són algunes propostes sorgides a partir del treball amb grups i situacions diverses, abocades aquí una darrera l’altra, com a pistes dels diferents fils que es poden anar estirant.

L’interrogant del rei i la resposta del savi, explorats a través d’una sèrie d’activitats, en un itinerari de treball més o menys llarg, seran el punt de partença. A partir d’aquí el record d’Avadhuta ens podrà ajudar a obrir els ulls en altres moments. En un dia de tempesta, o en unes colònies, o... ¿què ens mostra? ¿què em diu? ¿què n’he après? ¿què en puc aprendre? Què diria Avadhuta? Les activitats entorn al text són un punt d’arrencada, la presa de consciència d’una mirada que vol i que pot aprendre; la descoberta d’un aprenentatge que no té fi.

Les paraules d’aquest text hindú guarden un profund parentiu amb textos d’altres àmbits culturals. Entre els textos bíblics, per exemple, moltes de les sentències recollides en el llibre dels Proverbis, versen sobre la saviesa. Se’n podrien triar algunes i proposar-les com a “paraules enigma” per a desentranyar. O convidar a la reflexió a partir d’aquests textos de l’Eclesiàstic:

*Qui pot pensar-se que ja ho sap tot?
És que algú ha vist en la profunditat
de tots els misteris per a que ja no calgui
buscar amb Saviesa?
Obriu els ulls a tantes meravelles
No us canseu mai de lloar! (Eclesiàstic 43,3)*

*Des de molt jove i abans d'emprendre viatges pel món, vaig prendre la decisió
de buscar la Saviesa, i així ho vull continuar fent fins a la fi dels meus dies.
Doncs molts guanys he obtingut, gràcies a ella.
Les meves entranyes es commogueren per buscar-la i per ella he adquirit un cor
des del principi. Gran és la meva adquisició!
La Saviesa és a l'abast de tot aquell que es decideixi a buscar-la, ja que no és
amb diners que s'aconsegueix.
És ben a prop per a trobar-la.
Per al cor que s'hi acostava, deixa anar el perfum com una flor.
Des que vaig sentir el seu perfum, he seguit el rastre.
S'inclina la meva oïda amb atenció i no em manquen les respostes veritables.
Per ella m'he esforçat i per això vull compartir-la.*

(a partir d'**Eclesiàstic 51, 13-30**)

Per a la tradició musulmana la realitat és un gran "llibre" per a qui sap llegir-la, per a tota aquella persona que procuri interpretar els seus versicles. En àrab, "versicle" i "signe" comparteixen la mateixa arrel:

*Entre els cels i la terra, hi ha grans signes per aquells que vulguin pensar.
Si voleu comprendre, mireu i reflexioneu. Grans signes s'escampen per tot arreu,
això sí que són textos sagrats!
No és meravellosa la terra i els cels, els canvis successius de nit i de dia, com
corre l'aigua, com corren les naus sobre la mar i els astres en els cels ?
No són una meravella els vents que ens porten pluges, mouen els núvols i fan
navegar els vaixells ?
Mireu els seus signes i veureu com és l'Únic, el Clement, el Misericordiós.
Estigueu atents als signes que s'escampen per tot arreu i comprendreu cap on
heu de dirigir el vostre pensament i el vostre cor.*

(a partir de **l'Alcorà 30,20** y ss.)

Alguns exemples dels indis de Nord Amèrica:

Des de ben petit que he estat observant les roques, les fulles, els arbres, l'herba i tots els animals, i mai n'he trobat dos d'iguals. Poden semblar-ho, però quan observes sempre trobes diferències. Amb els éssers humans passa el mateix. Hi ha un lloc per cadascú i per cada cosa, i totes les criatures estan en benefici d'alguna cosa. No hi ha res que no porti algun bé. És important comprendre això.

-Okute, savi sioux-

(dins: T.C.McLuhan. *Tocar la tierra*. Barcelona, Octaedro, 2002. p.26)

Has pensat mai quantes coses han passat en cada vall, en cada turó, en cada planura, en cada bosc?

Quan passo a prop d'una roca penso: aquesta roca és important. És antiga, molt antiga; quantes i quantes coses ha vist que jo no he vist, aquí, tota silenciosa, ha presenciat joia i dolor.

I quan trepitjo els camins, vull que els meus peus notin les passes de tots els que hi han caminat abans que jo.

I quan m'assec a prop d'un arbre, sé que molts s'hi han assegut abans que jo. I que alguns li han desitjat llarga i saludable vida a l'arbre ferm, sòlid i serè.

M'agrada recolzar-me sobre el seu cos, el tronc rugós que el sosté, i sentir-lo ben a prop.

-paraules del **cabdill squamish Seattle**-

(dins de: *Les meves paraules són com estrelles*. J.J. de Olañeta, 2002.)

I segur que podríem trobar molts exemples en els que la veu dels poetes ens conviden a obrir els ulls i a deixar-nos guiar pel que descobrim. Per exemple,

*Los fresnos me enseñaron
bajo la lluvia, la paciencia,
a cantar cara al viento vehemente.*

(Octavio Paz)